

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1148/2018
30.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Младеновића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Новом Пазару Кв 217/18 од 02.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.10.2018. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Младеновића, **УКИДА СЕ** решење Основног суда у Новом Пазару Кв 217/18 од 02.07.2018. године и предмет враћа Основном суду у Новом Пазару, на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 214/17 (15) од 05.02.2018. године окривљени АА на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП у вези члана 23. став 1. КЗ ослобођен је од оптужбе да је починио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело, а нема услова за примену мере безбедности – обавезно психијатријско лечење на слободи. У смислу одредбе члана 265. став 3. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП приватни тужилац ББ обавезан је да накнади реалне трошкове кривичног поступка, тако што ће суду платити 28.452,00 динара, који се односе на награду вештака Џевада Себечевца – бруто износ од 11.086,00 динара и награду вештака Селјатина Кајкуша – бруто износ 17.366,00 динара, а на име паушала у корист буџетских средстава суда износ од 5.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева у смислу одредбе члана 258. став 3. ЗКП упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж 45/18 од 28.03.2018. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника приватног тужиоца ББ, адвоката Друштинац

Ернедина и пресуда Основног суда у Новом Пазару К 214/17 (15) од 05.02.2018. године је потврђена.

Решењем Основног суда у Новом Пазару К 262/18 (17) од 15.06.2018. године приватни тужилац ББ обавезан је да АА на име накнаде трошкова кривичног поступка у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, по приватној тужби од 29.10.2015. године накнади износ од 116.627,76 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Новом Пазару Кв 217/18 од 02.07.2018. године усвојена је као основана жалба приватног тужиоца изјављена против решења Основног суда у Новом Пазару К 262/18 (17) од 15.06.2018. године као основана, па је предметно решење преиначено тако што је као недозвољен одбачен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Младеновића.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Младеновић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење преиначи, тако што ће одбити као неосновану жалбу приватног тужиоца и обавезати га да окривљеном исплати трошкове кривичног поступка, односно да исто укине и предмет врати ванрасправном већу Основног суда у Новом Пазару на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Младеновића је основан.

Из списка предмета и то решења Основног суда у Новом Пазару К 262/18 (17) од 15.06.2018. године утврђује се да је приватни тужилац ББ обавезан да АА на име накнаде трошкова кривичног поступка у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, по приватној кривичној тужби накнади износ од 116.627,76 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под

претњом принудног извршења, а сходно одредби члана 265. став 3. у вези члана 261. став 2. ЗКП, те Тарифном броју 1 став 1. тачка 1), Тарифном бр. 3 и 5, члану 9. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Даље, из списка предмета се утврђује да је Основни суд у Новом Пазару решењем Кв 217/18 од 02.07.2018. године усвојио као основану жалбу приватног тужиоца и преиначио решење Основног суда у Новом Пазару К 262/18 (17) од 15.06.2018. године и одбацио као недозвољен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка на име награде и нужних издатака браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Младеновића, уз образложење да иако је захтев браниоца окривљеног поднет у законском року предвиђеном одредбом члана 262. став 2. ЗКП обавеза приватног тужиоца да накнади наведене трошкове није утврђена правноснажном пресудом К 214/17 (15) од 05.02.2018. године.

Овакво закључивање нижестепеног суда и разлози који је са тим у вези дао у побијаном решењу, по оцени Врховног касационог суда не могу се прихватити као правилни, а на шта се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Наиме, одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе.

Одредбом члана 262. став 2. ЗКП прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве, а подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана.

Одредбом члана 265. став 3. ЗКП прописано је, између осталог, да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до б) и тачка 9) овог законика, нужне издатке окривљеног, нужне издатке и награду његовог браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), ако је поступак обустављен или оптужба одбијена или је окривљени ослобођен од оптужбе. По оцени Врховног касационог суда, а сходно садржини напред цитираних законских одредби нижестепени суд је побијаним решењем закључком да иако је захтев браниоца окривљеног поднет у законском року предвиђеном одредбом члана 262. став 2. ЗКП недозвољен јер обавеза приватног тужиоца да накнади наведене трошкове није утврђена правноснажном пресудом К 214/17 (15) од 05.02.2018. године повредио закон из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 2. и члана 265. став 3. ЗКП.

У конкретном случају првостепени суд је пресудом Основног суда у Новом Пазару К 214/17 од 05.02.2018. године одредио да ће приватни тужилац сносити одређене трошкове кривичног поступка, не одлучујући при том о свим евентуалним трошковима, из чега произилази да је суд донео одлуку ко ће сносити трошкове кривичног поступка, те

стога окривљени имао право да у року из члана 262. став 2. ЗКП поднесе захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, са подацима колико ти трошкови износе.

Стога је Врховни касациони суд као основан усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Младеновића, укинуо решење Основног суда у Новом Пазару Кв 217/18 од 02.07.2018. године и предмет вратио том суду, који ће, приликом поновног одлучивања имати у виду примедбе изнете у овој пресуди, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.